

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Pfv.II.20.477/2025/6.

A tanács tagjai: dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna a tanács elnöke

dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró

dr. Hajdu Edit bíró

dr. Darákné dr. Nagy Szilvia bíró

dr. Osztovics András bíró

A kérelmezők: kérelmező1 (cím1)

A kérelmező képviselője:

dr. Mikófalvi Ádám (cím2)

A kérelmezett: kérelmezett (cím3, th: cím4)

A kérelmezett képviselője:

dr. Angyal Andor ügyvéd (cím5)

A per tárgya: megelőző távoltartás elrendelése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél/felek:

kérelmezett

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 50.Pkf.631.385/2025/3.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 1.Pk.50.223/2025/6-I.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős végzést hatályon kívül helyezi és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat meghozatalára utasítja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A kérelmező és a kérelmezett (továbbiakban: felek) élettársak voltak, kapcsolatukból 2017. április 8. napján Z. utónevű gyermekük született. Az életközösségük megszűnése után rendezték a kiskorú gyermekkel kapcsolatos kérdéseket: a bíróság végzésével jóváhagyott egyezség szerint a szülői felügyeletet a kérelmező gyakorolja, a kérelmezett kapcsolattartását szabályozták.

[2] A felek konfliktusai a különélés után sem szűntek meg, a kapcsolattartás miatt több vita alakult ki, ami a gyermeket is megviselte. 2024. őszén a V. A. Gy. I. Kórházában Z.nál autizmus spektrumzavart, ADHD-t, meg nem határozható eredetű szorongást diagnosztizáltak. A gyermek alvásproblémáira gyógyszert javasoltak, amit a kérelmező elfogadott, a kérelmezett viszont nem értett vele egyet. Emiatt 2025 februárjára a konfliktusok kiéleződtek.

[3] 2025. március 1-jén a gyermek lázas volt, a kérelmezett kihívta hozzá az ügyeletet, az orvos állapotrosszabbodás esetén javasolta a gyermek kórházbavitelét. Az aznapra esedékes videótelefonhívás időpontjában a gyermek aludt. A kérelmezett – a napközbeni sms-váltás miatt – a gyermek betegségéről tudott.

[4] A kérelmező úgy ítélte meg, hogy a gyermek állapota indokolja a kórházba vitelt, ezért élettársával a gyermeket a B. Kórházba vitte. A kérelmezett a kórház előtt indulatos

állapotban megjelent és amikor az élettárs a gyermeket az autóból kiemelve a kórházba indult, kiragadta a kezéből arra hivatkozással, hogy ő a gyermek apja. A kérelmező a gyermeket visszavette, ezután a kérelmezett a kérelmezőt szidalmazni kezdte: állította, hogy a gyermek nem lázas, a kérelmező pszichogyógyszereket ad neki, bedrogozza.

[5] A kérelmező – miután látta, hogy a kórházban hosszabb várakozási időre számíthat - a gyermeket az ügyeletre szándékozta vinni. A kérelmezett folytatta a kérelmező szidalmazását: hangoztatta, hogy a kérelmező nem normális, nem anyának való, fenyegette a megölésével is. Miután felek elváltak, a kérelmezett még ezt követően is utánuk kiabált, miszerint nem hiszi el, hogy a gyerek beteg. A gyermek mindezeknek tanúja volt, a történetek őt és a kérelmezőt is felzaklatták. A gyermeknél még aznap skarlát megbetegedést állapítottak meg.

[6] A kérelmező az események után elsőként a gyermekvédelmi hatósághoz fordult, majd 2025. március 5-én rendőrségi feljelentéssel élt. A kérelmező kihallgatását követően, 2025. március 6-án, a rendőrség a kérelmezettel szemben ideiglenes megelőző távoltartást rendelt el.

A kérelem és az ellenkérelem

[7] A rendőrség által hivatalból kezdeményezett megelőző távoltartás elrendelése iránti eljárásban a kérelmező kérelme arra irányult, hogy a bíróság rendelje el a kérelmezett távoltartását 60 napra a kérelmezőtől, a gyermektől és a kérelmező életvitelszerű tartózkodási helyül szolgáló ingatlantól.

[8] Kérelme megalapozásául hivatkozott a kórháznál történetekre, állította, hogy 2025. március 1. napján a kérelmezett a B. Gyermekkorház előtt azzal fenyegette meg, hogy megöli. Álláspontja szerint a kérelmezett ezen magatartásával súlyosan és közvetlenül veszélyeztette a kérelmező méltóságát, testi és lelki egészségét.

[9] Utalt arra is, hogy már 2024 májusában a kérelmezett egy a gyermek által is hallott telefonbeszélgetés során azzal fenyegette meg a kérelmezőt, hogy börtönbe fogja záratni, hatására alakult ki a gyermekben a szorongás és az alvászavar. Előadta továbbá, hogy a kérelmezett a kapcsolattartások során a gyermek előtt őt trágár szavakkal illeti.

[10] A kérelmezett a kérelem elutasítását kérte. Vitatta, hogy a kérelmezőt akár börtönnel, akár megöléssel fenyegette volna. Álláspontja szerint a kérelmezett részéről a távoltartás elrendelésének feltételei nem valósultak meg.

Az első- és másodfokú végzés

[11] Az elsőfokú bíróság a kérelmező megelőző távoltartás iránti kérelmét elutasította. A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy a kérelmező nem valószínűsített a távoltartás elrendelését megalapozó magatartást: sem a 2024 májusában történetekkel, sem a 2025. március 1-jén megvalósult eseményekkel kapcsolatban nem állt rendelkezésre egyéb adat a felek egymásnak ellentmondó előadásán kívül. Az eljárás során még a valószínűsítés szintjén sem volt megállapítható az eljárás tárgyává tett verbális bántalmazás.

[12] A döntéssel szemben a kérelmező nyújtott be fellebbezést, amelyben a végzés megváltoztatását, a megelőző távoltartás kérelmével egyező elrendelését kérte.

[13] A másodfokon eljáró bíróság az elsőfokú végzést megváltoztatta és elrendelte, hogy a kérelmezett 60 napig tartsa távol magát a kérelmezőtől és közös gyermektől, valamint a kérelmező életvitelszerű tartózkodási helyéül szolgáló ingatlantól.

[14] A másodfokú bíróság a tényállást a becsatolt új bizonyíték alapján kiegészítette és pontosította. Értékelte, hogy a kérelmező, valamint az élettársa által tett tanúvallomás teljesszerűen egybeesik, illetve a kérelmezett magatartásának megítélése során figyelembe vette a felek korábbi konfliktusos kapcsolatát.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem

[15] A jogerős végzéssel szemben a kérelmezett nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős végzés hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.

[16] Felülvizsgálati kérelmében jogszabálysértésként a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 390. § (2) bekezdésének, valamint a 373. § (1) és (3) bekezdéseinek megsértését jelölte meg.

[17] Felülvizsgálati kérelmében az eljárásjogi jogszabálysértés megalapozásául előadta, hogy az elsőfokú végzés elleni fellebbezést 2025. március 18-án vette át, amihez a fellebbezés másodpéldányát a bíróság nem csatolta, azt az elsőfokú bíróság 2025. március 26-án küldte meg részére. A fellebbezésre való észrevételezés határideje így 2025. április 3-án járt le. Ezzel szemben a másodfokú bíróság végzése 2025. március 20-án kelt, tehát objektíve esélye sem volt a fellebbezésre észrevételt tenni. Hivatkozott az írásbeli tanúvallomás jogszabályellenes értékelésére, mert a tanú önhibájából nem készült el a vallomás az elsőfokú eljárás lezárásáig.

[18] A kérelmező felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős végzés hatályában való fenntartását kérte. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság a tényállást megfelelően tárta fel és abból helyes következtetéseket vont le. A fellebbezésre nyitva álló határidő megsértése kapcsán hangsúlyozta, hogy a kérelmezett konkrét tények megcáfolására irányuló érdemi előadást nem tett a felülvizsgálati kérelmében, így a határidő esetleges megsértése nem

lehetett lényeges kihatással az ügy érdemi elbírálására. A felülvizsgálati kérelem megalapozatlanul mossa össze a kérelmező és V. Á. személyét, figyelmen kívül hagyva, hogy a bizonyítási eszköz benyújtásának időpontja nem a kérelmező önhibájára, hanem a tanú önálló döntésére vezethető vissza.

[19] A kérelmezett a felülvizsgálati ellenkérelemben foglaltakra észrevételt tett, amelyben vitatta a kérelmező indokait, valamint fenntartotta a felülvizsgálati kérelemben foglaltakat.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] A felülvizsgálati kérelem alapos.

[21] A Kúria a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a Kúriának a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében szükséges vizsgálnia a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát, kivéve, ha az eljárást hivatalból megszünteti, vagy ha a határozatot hozó bíróság nem volt szabályszerűen megalakítva, illetve a határozat meghozatalában olyan bíró vett részt, akivel szemben törvény értelmében kizáró ok áll fenn. A felülvizsgálat célja tehát egyértelműen az, hogy a bírósági eljárás során felmerült anyagi jogi és eljárásjogi jogszabálysértések korrekciója megvalósulhasson.

[22] A Pp. 373. § (1) bekezdése alapján a fellebbezésben és a másodfokú eljárás során – az eljárásjogi szabályokban foglalt kivételekkel – a keresetet, a viszontkeresetet és a beszámítást, illetve az ellenkérelmet megváltoztatni nem lehet, utólagos bizonyításnak nincs helye. Ugyanezen szakasz (3) bekezdése viszont lehetővé teszi új bizonyítási indítvány benyújtását, illetve új bizonyítási eszköz bíróság részére történő rendelkezésre bocsátását, ha az az eljárás során felmerülő új tény, vagy a keresete, ellenkérelme alapjául korábban hivatkozott tény bizonyítására szolgál, feltéve, hogy az önhibáján kívüli okból az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően jutott a fél tudomására vagy keletkezett.

[23] Jelen esetben az elsőfokon eljáró bíróság 2025. március 10. napján hozta meg végzését, míg a felülvizsgálati kérelemben sérelmezett írásbeli tanúvallomás ugyanezen napon került írásba foglalásra, ennek megfelelően benyújtására csak ezt követően kerülhetett sor. A Pp. 263. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a bíróság a perben – törvény eltérő rendelkezése hiányában – alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához vagy meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint minden bizonyítékot, amely a tényállás megállapítására alkalmas. Mindezekből következőleg tehát a másodfokon eljáró bíróságnak a fellebbezéshez csatolt bizonyítási eszköz vonatkozásában azt kellett értékelnie, hogy az a jogvita eldöntéséhez szükséges tények bizonyítására szolgál-e, illetve, hogy a kérelmező önhibáján kívüli okból nem fért hozzá az elsőfokú végzés meghozatalának napján, így azt csak a későbbiekben tudta becsatolni. Jelen esetben a tanúvallomás a kapcsolódó rendőrségi eljárásban csak a végzés meghozatalának napján került írásba foglalásra, a kérelmező önhibája nem állapítható meg, nyilvánvaló ugyanis, hogy csak ezt követően nyílt alkalma becsatolni az eljárás

bizonyítékeként. Nem jogszabálysértő tehát, hogy a másodfokú bíróság a bizonyíték befogadhatóságáról rendelkezett és azt figyelembe vette. Megjegyzi a Kúria, hogy a másodfokú határozatában szerepel, illetve a periratokból megállapítható, hogy a kérelmező már az elsőfokú eljárásban is jelezte a tanúvallomás, mint bizonyíték felhasználását, ami a még párhuzamosan folyó rendőrségi eljárásban nem áll rendelkezésre.

[24] A fentiek alapján a Pp. 373. § (1)-(3) §-a megsértése nem állapítható meg.

[25] Alapos viszont a kérelmezett felülvizsgálati kérelemnek az észrevételezés megtétele önhibán kívüli hiányára hivatkozása.

[26] A Pp. 390. § (2) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezést az elsőfokú bíróság az iratok felterjesztését megelőzően azzal a figyelmeztetéssel kézbesíti a fellebbező fél ellenfelének és az érintetteknek, hogy a fellebbezés átvételétől számított nyolc nap alatt az elsőfokú bíróságnál észrevételt terjeszthetnek elő. A határidő indokolt esetben lerövidíthető.

[27] A hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény (a továbbiakban: Hktv.) célja, hogy még azt megelőzően kezelje a családon belüli erőszak jelenségét, mielőtt egy súlyosabb helyzet, a sokszor helyrehozhatatlan következményekkel járó bűncselekmény bekövetkezne. Ezzel összefüggésben a jogalkotói cél mindenképpen az, hogy a helyzetre gyorsan reagáló jogintézmény álljon rendelkezésre a sérelmet szenvedett fél vagy felek részére, aminek megfelelően a megelőző távoltartás elrendelésére irányuló eljárást a bíróságok soron kívül, rövid eljárási határidők mellett bírálják el a hatékony jogvédelem biztosítása érdekében.

[28] A Hktv. 16. § (8) bekezdés taglalja, hogy a fellebbezés bejelentése esetében az elsőfokú bíróság – ha a fellebbezési határidő valamennyi fellebbezésre jogosultra letelt – az iratokat haladéktalanul felterjeszti a másodfokú bírósághoz. A felek a fellebbezésre észrevételeiket az iratok felterjesztéséig az elsőfokú bíróságnál, az iratok felterjesztését követően a másodfokú bíróságnál tehetik meg. Ha a fél a fellebbezésre vonatkozó észrevételét az iratok felterjesztését követően az elsőfokú bírósághoz nyújtja be, az elsőfokú bíróság azt haladéktalanul továbbítja a másodfokú bírósághoz. Ugyanezen szakasz (9) bekezdése rögzíti, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezést az iratok alapján 3 munkanapon belül bírálja el.

[29] Ezen rendelkezések is rámutatnak arra, hogy a jogalkotó az eljárás gyorsaságát és hatékonyságát azzal igyekszik biztosítani, hogy a Pp. eljárási szabályaihoz képest speciális, rövidebb határidőket biztosít az eljárási cselekmények végrehajtására. A megelőző távoltartás elrendelésére irányuló eljárásban tehát sérülhet valamely fél joga azáltal, hogy a speciális határidők megtartásra kerülnek, amely helyzet még kizárólagosan nem teszi jogsértővé az eljárást. Önmagában azonban az eljárás soron kívülisége, a törvényi határidők rövid volta nem jelenti és jelentheti azt, hogy a fél tisztességes eljáráshoz való joga sérülhet: a bíróságot nem mentesíti a törvényi eljárásjogi kötelezettsége – az észrevételre való kiadás kötelezettsége – alól (Kúria Pfv. 21.377/2024/9.).

[30] Ennek megfelelően a fegyveregyenlőség biztosítása érdekében a fellebbezésre történő észrevételezés lehetőségét az eljáró bíróságoknak biztosítani kell, ami által a jogsérelem csak

akkor következhet be, ha fél az észrevételezés jogával azért nem tud élni, mert az eljáró bíróságok elmulasztották az adott eljárási cselekmény megvalósítását, így például az észrevételezés lehetőségére történő tájékoztatás megküldését az ellenérdekű fél részére. Amennyiben az észrevételezés lehetősége ezen okokból elmarad, az súlyos eljárásjogi jogszabálysértésnek minősül.

[31] A jelen esetben a periratokból megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság 2025. március 14-én, azaz egy nappal a fellebbezés benyújtását követően a kérelmezett részére a fellebbezés átvételétől számított nyolc napon belüli észrevételezés lehetőségére felszólító végzést adott ki. A végzésnél irodai utasítás nem található.

[32] A kérelmezett jogi képviselője az elsőfokú bíróságnál 2025. március 21. napján érkezett beadványában jelezte, hogy az észrevételre történő felhívást megkapta, hiányzik viszont maga a fellebbezés és kérte, hogy azt az elsőfokú bíróság részére haladéktalanul küldje meg. Végül az elsőfokú bíróság által küldött fellebbezést 2025. március 26. napján töltötte le.

[33] A másodfokú bíróság 2025. március 20-án hozta meg végzését betartva a Hktv. 16. § (9) bekezdésben foglalt kogens jogszabályi előírást.

[34] A fellebbezésre reagálás egyértelműen feltételezi a fellebbezés tartalmának ismeretét: a fél arra tud nyilatkozni, illetve arra kell észrevételt tennie. Önmagában az észrevételre felhívás a fellebbezés ismerete nélkül a jogintézményt kiüresíti.

[35] A periratok alapján az elsőfokú bíróság a fellebbezést elmulasztotta csatolni az észrevételre történő felhívást tartalmazó végzéshez, ami azt eredményezte, hogy a fél érdemben az észrevételezés jogával nem tudott élni, a másodfokú bíróság pedig az elsőfokú bíróság által megállapított határidőt nem várta be. Kétségtelen, hogy a kogens törvényi határidő köti a bíróságot, ebben az esetben viszont a jogszabályhely lehetőséget ad a rövidebb határidő előírására, amelyen belül a fél a jogával élhet és a fegyveregyenlőség elve sem sérül.

[36] A megismételt másodfokú eljárásban a másodfokú bíróság hívja fel a kérelmezettet észrevétele megtételére és ennek ismeretében bírálja el a jogvitát.

Záró rész

[37] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp.405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 376. § (1) bekezdés szerint tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

[38] A felülvizsgálati eljárásban a felek ügyvédi költség iránt igényt nem érvényesítettek, ezért a Kúria az arról való határozathozatalt mellőzte.

[39] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés *r)* pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2025. június 17.

dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró, dr. Osztovits András s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő